

Klachtnummer 2016/063

Klacht met betrekking tot pesten en een onveilig schoolklimaat. Er is een vertrouwensbreuk ontstaan tussen klagers en school. De Commissie kan niet constateren dat school buiten de grenzen van de zorgvuldigheid getreden. Denkbaar is wel dat wanneer er meer inhoudelijk naar de klachten was gekeken, de toekomst van L mogelijk beter bespreekbaar was gebleven. De Commissie merkt op dat bij de vertraging in de verwijzing de vraag welke school voor L het meest geschikt is een belangrijke rol heeft gespeeld. Klagers zijn van mening dat een cluster-3 school de juiste school voor L is. Omdat school verder geen gegevens heeft ontvangen van klagers waarmee de cluster-3 aanvraag onderbouwd kon worden, is op grond van de documenten die school in haar bezit had een cluster-4 aanvraag gedaan. De Commissie is van oordeel dat deze vertraging school niet is aan te rekenen. De klacht is ongegrond.

Het bestuur van Stichting X te P (verder ook te noemen: het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw K1 en de heer K2 (verder te noemen: klagers) jegens College S (de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

Klagers hebben op 8 maart 2016 per e-mail een klacht gestuurd aan het secretariaat van GCBO. Op 24 maart 2016 hebben zij het vragenformulier ingestuurd.

Bij brief van 9 mei 2016 heeft de heer mr. M.R.A. Dekker, namens het College van Bestuur van het bevoegd gezag een reactie gegeven op de klacht.

Op 19 mei 2016 heeft de Landelijke Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (hierna te noemen: de Commissie) een hoorzitting gehouden te 's Gravenhage, waar klagers in persoon zijn verschenen. Namens school is mevrouw A., directeur van de school verschenen, alsmede de heer B., directeur P Colleges. De heer mr. M.R.A. Dekker is aanwezig als gemachtigde van verweerder.

II. Standpunt van klager

De klacht van klagers gaat over het pesten op de school en de zorg die zij hebben over dit onveilige schoolklimaat. De zoon van klagers, L, is structureel gepest op school. In de klachtbrief staan meerdere incidenten beschreven, waarbij L betrokken is geweest. Hij kwam vaak overstuur en huilend thuis. Klagers hebben dit diverse malen aangekaart op school, maar er werd niet geluisterd. Zij mochten niet over hun klachten praten. Er zijn weliswaar veel gesprekken geweest met school, maar klagers en school konden het niet eens worden over de juiste aanpak. Klagers voelden zich niet gehoord,

hun klachten werden van tafel geveegd en met hun suggesties en aanbevelingen werd niets gedaan. School had een eigen plan dat uitgevoerd werd, klagers voelden dat inspraak hierop niet mogelijk was. Klagers willen dat school leert van de fouten die gemaakt zijn. Er is helemaal niet geluisterd naar L en er is geen erkenning voor hem geweest. L is in overleg met de onderwijsconsulent op deze school aangemeld met een valse diagnose, nl. PDD-NOS. Klagers zijn hierover eerlijk geweest naar school en hebben aangegeven dat hij geen PDD-NOS heeft, maar een hersenbeschadiging. Voor de verwijzing naar een andere school in het kader van Passend Onderwijs hebben klagers aangegeven dat de PDD-NOS diagnose niet in de TLV opgenomen moest worden. Helaas heeft school dit er toch ingezet en is voor L uiteindelijk een cluster-4 TLV opgesteld in plaats van de gewenste cluster-3. De TLV is in negatieve bewoordingen opgesteld, wat klagers als heel naar hebben ervaren.

III. Standpunt van school

De school is een school voor leerlingen met leerwegondersteuning. Dat houdt in dat er veel bijzondere kinderen zijn met behoefte aan extra zorg. Dat maakt niet dat er sprake is van een onveilig klimaat op school. Er zijn veel systemen en tools die door school ingezet kunnen worden. L kwam gedurende het tweede leerjaar steeds vaker in problemen met andere leerlingen. School heeft telkens het incident onderzocht en getracht de conflicten op te lossen met de instrumenten die door school hierbij gebruikt worden, bijvoorbeeld met het programma van Rots en Water. Conflicten worden per 2 leerlingen uitgesproken. Zo leren de kinderen vaardig te worden in het omgaan met andere leerlingen. Bij L is dat echter niet gelukt, hij wilde nooit het conflict uitpraten en zag niet zijn eigen aandeel in het conflict. Het bespreken van het conflict met de andere partij werd door hem als een straf gevoeld.

School heeft niet vastgesteld dat er een onveilige situatie is ontstaan voor L. Wel bleek dat klagers zijn verhalen zijn gaan geloven, terwijl L moeite heeft zijn eigen rol in de samenwerking met andere leerlingen goed in te zien. Hier hebben school en klagers regelmatig met elkaar over gesproken. Er is ook over Passend Onderwijs gesproken, wat is de nu beste plek voor L.

Klagers zijn van mening dat er geen sprake is van PDD-NOS, maar van een hersenbeschadiging. In plaats van cluster-4 willen zij een verwijzing naar een cluster-3 school. Doordat klagers geen bewijsstukken aanleverden waarmee de cluster-3 TLV aangevraagd kon worden, heeft school uiteindelijk een cluster-4 aanvraag moeten doen, op basis van de documenten die er al waren.

School is van mening dat klagers zeker gehoord zijn, ook gezien de vele gesprekken. Maar inhoudelijk waren de partijen het niet eens en school is inderdaad niet meegegaan met de voorstellen die klagers gedaan hebben.

IV. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door Verus, Vereniging voor Christelijk en Katholiek Onderwijs.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 22 van het Reglement gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en wat ter zitting naar voren is gekomen het volgende:

De Commissie stelt vast dat er vooral in het tweede leerjaar sprake is geweest van een grote hoeveelheid incidenten waarbij L betrokken was. De incidenten zijn in Magister vastgelegd. Klagers zijn regelmatig op school geweest om de problematiek te bespreken. De Commissie stelt vast dat de school op een gegeven moment besloten heeft niet meer op hun klachten in te gaan, maar vooral naar de toekomst van L op school te kijken. School heeft de vrijheid om een dergelijk besluit te nemen. De Commissie kan niet constateren dat school buiten de grenzen van de zorgvuldigheid getreden. Denkbaar is wel dat wanneer er meer inhoudelijk naar de klachten was gekeken, de toekomst van L mogelijk beter bespreekbaar was gebleven. Nu voelden klagers zich kennelijk zo weinig gehoord in hun klachten, dat er een vertrouwensbreuk is ontstaan. Dit blijkt onder meer uit het feit dat klagers ter zitting hebben toegegeven dat zij niet het medisch dossier van L met school wilden delen, gezien de slechte verstandhouding. Dit valt te betreuren, maar kan school niet worden verweten.

Pas in een vrij laat stadium is school tot de conclusie gekomen dat zij L geen toekomst kan bieden op school. Er is helaas vertraging ontstaan in het zoeken van een oplossing voor L buiten school. De Commissie is van oordeel dat deze vertraging de problematiek die L ervoer en zijn positie in de klas geen goed heeft gedaan. De Commissie merkt op dat bij de vertraging in de verwijzing de vraag welke school voor L het meest geschikt is een belangrijke rol heeft gespeeld. Klagers zijn van mening dat een cluster-3 school de juiste school voor L is. Omdat school verder geen gegevens heeft ontvangen van klagers waarmee de cluster-3 aanvraag onderbouwd kon worden, is op grond van de documenten die school in haar bezit had een cluster-4 aanvraag gedaan. De Commissie is van oordeel dat deze vertraging school niet is aan te rekenen.

V. Het oordeel van de Commissie

De klacht is ongegrond

VI. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding om een nader advies uit te brengen.

Aldus gegeven op 19 mei 2016 door mw. mr. M. van der Veen, voorzitter, mw. drs. L. van der Linden-Stallinga en de heer J.L.J. Montanus, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos, secretaris.